

*ВІДЗИВ НА АВТОРЕФЕРАТ ДИСЕРТАЦІЇ СИВУХІНА В. С.
«КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА
НА НЕВТРУЧАННЯ В ЇХ ОСОБИСТЕ І СІМЕЙНЕ ЖИТТЯ ТА ЙОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ»*

Велігодський Д. В.

**ВІДЗИВ НА АВТОРЕФЕРАТ ДИСЕРТАЦІЇ СИВУХІНА В. С.
«КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА
НА НЕВТРУЧАННЯ В ЇХ ОСОБИСТЕ І СІМЕЙНЕ ЖИТТЯ ТА ЙОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ»**

Вивчення проблем прав і свобод людини і громадянина, конституційного права на невтручання в їх особисте і сімейне життя традиційно перебуває серед постійних завдань юриспруденції. Актуальність таких правових досліджень суттєво зростає на сучасному етапі розвитку держави і суспільства в Україні, коли з розвитком інформаційних технологій зростають потенційні можливості для порушення конституційного права людини і громадянина на невтручання в їх особисте і сімейне життя. Тому запропонована автором тема дисертаційного дослідження є надзвичайно актуальною, до того ця проблема у вітчизняній історіографії спеціально не вивчалася.

Дисертант поставив перед собою широке коло завдань – від аналізу генезису теоретичних досліджень конституційного права людини і громадянина на невтручання в їх особисте і сімейне життя, дослідження стану нормативного регулювання, визначення поняття та ознак, розкриття змісту конституційного права людини і громадянина на невтручання в їх особисте і сімейне життя, до аналізу змісту діяльності органів внутрішніх справ, визначення форм і методів їх діяльності щодо забезпечення реалізації конституційного права людини і громадянина на невтручання в їх особисте і сімейне життя. Зазначимо, що з цими завданнями автор справився загалом успішно.

Методологічною основою дослідження поставлених проблем, як свідчить зміст автореферату дисертації, є сукупність філософських, загальнонаукових та спеціально-наукових засобів і методів наукового пізнання. Дисертант добре володіє методами наукового пізнання, зокрема такими як конкретно-історичний, формально-логічний, структурно-функціональний, інституційний, порівняльно-правовий тощо. Він виявив вміння самостійно узагальнювати і критично осмислювати зібраний матеріал, логічно викладати свої думки, формулювати обґрунтовані висновки.

Дисертаційне дослідження побудоване на широкій джерельній базі. Автором віднайдені та пороблені праці видатних вітчизняних і зарубіжних вчених щодо зародження та розвитку самої ідеї невтручання в особисте і сімейне життя людини, крім того проаналізований значний обсяг національного нормативно-правового матеріалу та наукові джерела, присвячені даній проблемі.

Виходячи з тексту автореферату, мета і завдання роботи, які поставлені автором, успішно досягнуті. Цьому посприяла вдала структура дослідження.

Автор кваліфіковано систематизував та проаналізував наявну літературу з проблеми та здійснив проблемний аналіз (перший розділ дисертації). Другий і третій розділи послідовно висвітлюють поняття, характерні риси та зміст конституційного права людини і громадянина на невтручання в їх особисте і сімейне життя в Україні, розкривають зміст, повноваження, форми і методи

діяльності органів внутрішніх справ щодо особливостей процесу забезпечення реалізації вказаного права.

Результати дисертації пройшли належну апробацію на науково-практичних конференціях. Її основні положення і висновки достатньо повно висвітлені в наукових публікаціях автора, надрукованих у фахових виданнях.

Водночас в дисертації, як це витікає з автореферату, є дискусійні питання, які потребують додаткового аргументування.

По-перше, не досить переконливим є положення про те, що вдосконалення правового регулювання діяльності органів внутрішніх справ щодо забезпечення реалізації конституційного права людини і громадянина на невтручання їх особисте і сімейне життя може бути здійснене шляхом прийняття спеціального Закону України «Про невтручання в особисте і сімейне життя людини». Мабуть доцільним є внесення змін і доповнень до чинного законодавства України, про що далі і пропонує сам автор.

По-друге, автор визначає форми діяльності органів внутрішніх справ щодо забезпечення реалізації конституційного права людини і громадянина на невтручання в їх особисте і сімейне життя як сукупність дій правового і не правового характеру, які здійснюються їх працівниками з метою створення оптимальних умов для користування громадянами благами особистого і сімейного життя, усунення негативних факторів, які утруднюють реалізацію зазначеного права.

Потребує уточнення поняття «оптимальних умов для користування громадянами благами особистого і сімейного життя». В практичному житті працівник органів внутрішніх справ створюючи «оптимальні умови» може сам порушити принцип «невтручання». Мабуть ця проблема більш детально розглянута безпосередньо у тексті дисертації.

Зазначені зауваження запрошують автора до дискусії, можуть бути враховані у подальшій роботі над проблемою і не впливають на загальну позитивну оцінку. Зміст автореферату свідчить, що дисертаційна робота «Конституційне право людини і громадянина на невтручання в їх особисте і сімейне життя і громадянина на невтручання в їх особисте і сімейне життя та його забезпечення органами внутрішніх справ України» є актуальним, новим, достатньо закінченим науковим дослідженням, виконаним на засадах сучасної методології, що робить вагомий внесок в юриспруденцію і, отже, відповідає усім вимогам ВАК України. Її автор Сивухін Владислав Сергійович, на підставі захисту роботи заслуговує присудження йому наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.02 – конституційне право.

Відзив обговорено і затверджено на засіданні кафедри кримінального процесу і криміналістики Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського. Протокол № 7 від 27 лютого 2007 року.

Поступила в редакцію: 20.12.2006 г.